

Rozemarijn

Adres

Mariakerke [deelgemeente van Oostende, stad in arrondissement Oostende - BE]: Steenweg op Nieuwpoort 673

Logistieke organisatie

Christelijke Mutualiteit

Korte situering

Vakantiekolonie voor kinderen van de Christelijke Mutualiteit. Volgens deze mutualiteit had de kolonie in de zomer van 1954 circa 850 vakantiegangertjes.

Bronnen

De Volksmacht, 23/10/1954, p. 3.

Â Â

<top

Getuigenissen

Expojaar 1958. Claudine toen 10 jaar. Via buurmeisje mee op CM-kartonnenva-
tiendaagse naar Mariakerke aan zee. Verblijf: de Rozewiet. Slapen in grote hangar met ijzeren bedden, het een naast het ander, en tanden poetsen buiten in lange betonnen bakken waarboven uit een lange buis met gaatjes constant water liep. Eten in een ander gebouw, iets gezelliger, met lange tafels. Toiletten op de binnenkoer. Alleen meisjes. Een strenge hoofdleidster en twee vriendelijke leidsters, alledrie gewapend met een fluitje. Gebed voor elke nieuwe activiteit. Meeste meisjes tevreden. Enkele wat afzijdig. Claudine totaal

ontheemd en afzijdig. Kan eten noch slapen, voelt zich als in een strafkamp. Wil niet zingen, wil niet spelen. Wil enkel alleen in een hoekje huilen en zakdoeken in reepjes scheuren en opeten. Als ze op de baan aan de kerk een paard ziet verongelukken is de maat vol. Claudine wil naar huis.

Claudine mag van papa en mama niet naar huis.

Of ze niet beschaamd is zo flauw te doen. [â€¡]

Niet alle kinderen zijn geschikt voor vakantiekolonies.

Claudine Nijs, Aalst, 16 juni 2008.

Ons moeke werd weduwe op haar 40e. Vake had een arbeidsongeval. Ze bleef achter met 3 kinderen: mijn zus 15 (Â°1948), ik 10 (Â°1953), mijn broer 8 (Â°1955). Moeke was verpleegster bij de CM - toen voornamelijk pre- en postnatale thuisbezoeken en consultaties bij CM-dokter. Later naar de Wit-Gele Kruis-thuisverpleging, tot haar pensioen zelfs!

Verpleging was haar bezieling, maar het ontbrak ons aan niks. Ze was vader en moeder tegelijkertijd.

Tot daar de gezinsschets. Nu de vakantiekolonieherinneringen van een tienjarige en later:

- Met de CM naar Rozemarijn in Mariakerke bij Oostende voor tien dagen.
Ons moeke slaagde erin mijn zus en mezelf in te schrijven voor twee opeenvolgende kolonies. Dus twintig dagen aan zee.

- De kartonnen doos als valies, zie ik nog levendig. En al die dozen de koffer van de bus in!

- Daar aan zee waren we niet direct de 'febbekes' van de kampleiding, maar de aandacht voor ons was er wel.

- Ik kreeg ooit mep van ouder koloniemeisje, net voor groepsfoto. Maar de groepsleidster troostte me en ik ging - weliswaar met nog wat traanogen - toch mee op de foto.

- Ik was ooit mee met een gips aan de arm - pootje baden in zee met de arm omhoog in plastieken zak.

- Op 't strand aten we rozijnenkoeken die in grote wit-rode-bolletjes doeken zaten.

- Bij vertrek van strand: de telling van onze CM-sjaaltjes en o wee als er kind ontbrak.

- Van strand naar Rozemarijn rook ik - en nu nog - de witte bloesem op de hagen. Ik trek nu nog af en toe zo'n takje af.

- Eén keer in die tiendaagse reden we met de tram naar ... (dat weet ik niet meer). Maar het was wel tof op de tram.

- Supergoeie herinneringen aan: elke avond naar buiten voor het afsluiten van de dag, met een lied:

'O heer, d'avond is neergekomen ... (refrein) Knielen, knielen, knielen wij neder....'

Ik heb dat later aan mijn dochters geleerd en meermaals aan hun bedjes gezongen.

Nee, mijn dochters gingen niet op CM-kolonie, voor hen was het Bloso-sportkampentijdperk aangebroken.

- De slaapzalen waren gigantisch groot. Na de middag was er verplichte platte rust.

- Lavabootjes in de slaapzaal en op 't eind van de week één voor één aanschuiven in de douche.

- Eigenlijk minder mooi, maar toch leuk: ik herinner me x-aantal dagen hetzelfde shortje en zelfde onderbroekje gedragen te hebben. Ik wou ons moeke geen overvolle wasmand bezorgen. Zij was echter met mijn 'heldendaad' niet zo blij!

Anoniem, 17 juni 2008

.

Audio

Video

[<top](#)

Plaats uw herinnering